

Evo priče ...

Evo priče ...

Home › Reportaže › Dođi da ostarimo zajedno

DOĐI DA OSTARIMO ZAJEDNO

REPORTAŽE

7. STUDENOGA 2025.

BY MIROSLAV ŠANTEK

Izvana na prvi pogled, ovaj kontejner velikih dimenzija izgleda kao neki vojni objekt. Sa zidovima prekrivenim maskirnim šarama potpuno se uklapa u sklop cijelog malog grada sastavljenog od limenih kutija prepunih robe koje u svojim trgovinama i prostorima nude petrinjski obrtnici, prinudno – potresno smješteni daleko od središta grada, a koji ovdje posluju, zapošljavaju radnike i preživljavaju s

vjerom u bolje sutra i obnovu grada koja se trenutno događa i koja će jednom i ovaj Centar novog života ostaviti ili prenamjeniti u neki prostor drugačijih sadržaja.

Ovaj veliki kontejner i jest jedan od takvih primjera. Kad se otvore vrata uđe se u poveći prostor sklopljen od više kontejnera, reklo bi se preko pedesetak kvadrata prostora, a toplina, ljudski glasovi, smijeh i miris crne turske kave koja se ovdje pije u velikim šalicama i velikim količinama je neizbježan. Nekako se putnik, znatiželjnik ili netko tko je doista s nekom sigurnom namjerom došao na ovu adresu, osjeća kao u svom domu. Osjeti se ta neka topla energija ljudi koji sjede za velikim stolom, pričaju, čitaju novine, jednostavno se družu i dokoličaru na njima najbolji mogući način.

Lica im više nisu mladolika kao nekad, ali sjaj u očima je vječan, baš kao i njihova želja za životom. Ovdje se okuplja “starija” ekipa građana koji su, manje više, sve što su do sada zamislili u životu ostvarili i sada u svojim seniorskim, umirovljeničkim ili kako se to kaže – “zlatnim godinama” uživa neopterećena problemima koje mladost i ubrzani način života samo po sebi donosi. Take it easy – rekli bi Ameri. Ovo je limena kuća, kontejner u kojem se nalazi Klub umirovljenika – Petrinja ili mjesto uvijek spremno primiti nove privremene stanare na nekoliko sati slobodnog vremena.

Postoji ovdje veliki televizor, hladnjaci puni osvježavajućih pića, razni napitci i slične stvari, a na zidu je elektronski pikado – vrlo privlačna stvar starijoj populaciji građana koja se voli baviti ovakvim aktivnostima. I ne samo to – kad uđe netko u ovaj prostor, a da nikada prije nije ovdje bio, često mu se postavi pitanje u polušali ili poluzbilji: Znete li igrati šah ili kartati belu? Jeste li zainteresirani za viseću kuglanu ili pikado? Ovoj ekipi su uvijek potrebni novi ljudi, novi prijatelji, novi sugovornici, a na kraju i novi “sportaši” u ovim kategorijama jer često odlaze na putovanja u druge gradove kod drugih klubova koji organiziraju ovakve zabavne umirovljeničke sportske susrete.

Kako je do ove kontejnerske idile uopće došlo? Kako se u razrušenoj Petrinji dogodio ovakav, bez pretjerivanja se može reći vrlo visok stupanj i uspjeh Civilnog društva – odgovor se teba potražiti u jednoj lokalnoj udruzi koja djeluje već deset godina u Petrinji i koja je temelj većine onog što se u ovakvim projektima i koja neizostavni kotač zamašnjak i dio ove priče – udruzi GRAK (Građanski aktivizam).

Manda Šalić

Manda Šalić, dopredsjednica udruge kaže da su razmišljali kako u novonastalim postpotresnim situacijama djelovati pa su od Grada Petrinje i Poslovnih zona koje upravljaju ovim centrom, tražili da se i udruge mogu javiti na natječaj za smještaj, što je prihvaćeno, pa se tako uz GRAK u ovaj kako građani znaju reći “Šarengrad” smješteno više udruga civilnog društva koje su se udružile i počele zajedno

djelovati partnerski i pišu projekte za boljitak građana.

GRAK je razmišljao o ideji o formiranju Kluba umirovljenika, a ostali (Gradska udruga umirovljenika Grada Petrinje, Udruga Bravo, Udruga Naš život, Udruga osoba s invaliditetom SMŽ, Udruga Pomoć starijim osobama, Udruga Banija danas) su to podržali. Osnovano je Povjerenstvo za osobe starije životne dobi kao savjetodavno tijelo gradonačelnice Magdalene Komes, održana je i javna tribina o potrebama osoba starije životne dobi, a zatim se išlo na traženje prostora za Klubu umirovljenika i ujedno i prostor za Gradsku udrugu umirovljenika Grada Petrinje jer je njihov prostor do potresa trenutno neupotrebljiv.

Gradonačelnica Komes je podržala njihovu ideju i tako je došlo do ulaska u ovaj prostor u kojem se nalazio prostor Hrvatskog doma koji je bio u obnovi, a kad se Hrvatski dom obnovio, Grad Petrinje je predložio ovaj prostor i tako je nastao Klub umirovljenika koji funkcionira na način da Poslovne zone isporuče račun za najam i režije na Gradsku udrugu umirovljenika Grada Petrinje koja taj iznos to plati, a Grad Petrinja taj iznos refundira natrag udruzi. Tako je stvorena ova sjajna priča koja traje i uspješno živi već preko godinu dana.

Mi smo sretni što imamo najveći kontejner u Petrinji – kaže Rezika Krolo, predsjednica Gradske udruge umirovljenika Grada Petrinje (oko 40 članova), jer naš prostor u gradu je bio sve manji i manji, Stvar je postajala sve kritičnija, pa smo se čak i po kafićima okupljali jer nismo imali više gdje, a ovo danas je pravi luksuz i po veličini i po inventaru. Treba ovdje reći da su se sve udruge angažirale za nabavu namještaja kluba, tako da je Hrvatska gospodarska komora donirala stolove i stolice, ormare, Belona police, građani su donirali računala, a Plesni klub Petrinia je održao donatorski plesni bal, gdje se od prikupljenih novaca kupio i televizor, printer, pikado i sve stvari potrebne za dnevni život.

Rezika Krolo

Ljudi dolaze sve više u ovaj prostor. Ovdje nema formalnog članstva. Dovoljno je da se samo pojave na vratima i ako imaju kakvu ideju to se može ostvariti, a ako i nemaju, naravno da se mogu do mile volje družiti i ako žele postati članovi Kluba umirovljenika. I u kratkom vremenu to se počelo i događati. Mada većina ljudi starije dobi nema društvene mreže niti svi slušaju lokalni radio, informacije su se počele prenositi od usta do usta i sve je više onih koji pokucaju, uđu i ostanu. Mnogi se pridruže raznim radionicama, zabavnim igrama, susretima. Mnogi sretnu i nove prijatelje.

Ovdje se stvaraju i mnogi projekti koji se manifestiraju i održavaju na gradskim događanjima, pa je tako suradnja su Gradom Petrinjom, a i sa Sisačko – moslavačkom županijom (Valentina Štajdohar – pročelnica Upravni odjel za obrazovanje, kulturu, šport, mlade i civilno društvo obavlja upravne i stručne poslove u području obrazovanja, osnovnog i srednjeg školstva, predškolskog odgoja i naobrazbe, znanosti, kulture, tehničke kulture, športa, civilnog društva i

nacionalnih manjina) – izvrsna. Napišu se razni projekti, pošalju se na natječaje Grada Petrinje ili SMŽ i ti projekti prođu jer iza njih stoje ljudi koji imaju iskustva u tim stvarima i koji će sasvim sigurno ostvariti zadani program.

Irena Čizmić

Da bi sve to funkcioniralo potrebna je osoba koja je “Katica za sve”, a ona je pronađena u osobi na koju je udruga GRAK ponosna jer su je uspjeli zaposliti u Klubu. Irena Čizmić iz Siska, a sada kaže da je Petrinjka je upravo pomogla jednom hrvatskom branitelju srediti neku papirologiju koja ga je mučila, jer ovdje mogu navratiti i osobe koje nisu starije životne dobi, a nemaju dovoljno informatičkog znanja da sami nešto odrade što im treba za neke potrebe. Irena je invalidna osoba, poslovna tajnica, administrator, domaćica, doslovce “Katica za sve”.

Irena administrativno pomaže građanima – digitalizacija, otvaranje email adresa, pogotovo aktivacija usluge e – građanina koja je većini starijih osoba potpuna nepoznanica, ali i mlađim osobama koje dolaze iz drugih ustanova tipa HZZ – gdje preporučuju Irenu onima koji trebaju nešto digitalno odraditi. Uvijek neko dođe, uvijek nekome nešto treba objasniti, kopirati, ispuniti, aktivirati, administrativna pomoć pri medicinskoj dokumentaciji – nedovoljno ljudi to uopće zna, ali eto, sada će se pročitati još više.

Irena i prima ljude u prostor – klub radi od ponedjeljka do petka od 9 – 13 sati.

Kaže nekad ih je puno pa stoje u redu, a nekad dođu popiti čaj i pročitati novine. Uz Irenu, ovdje je i još jedan volonter, petrinjski dobrotvor s teškom obiteljskom pričom koji živi u kontejneru i brine o bolesnom članu obitelji, ali je stručnjak za računala i slične stvari i često ostane par sati i starijim građanima sređuje probleme s mobitelima, karticama, aplikacijama, kad nešto zaštekta i slično. On je Vedran Slipčević, mladi čovjek koji uvijek želi pomoći.

Goranka Vuić

Puno se stranica teksta može napisati o ovim ljudima i njihovim doživljajima, životima, događajima, a energija u očima im je vidljiva i sve više sjaje i sve više želeći naprijed s programima i druženjima. Nedavno se u tom smislu dogodio prijelomni trenutak. Prvog listopada se obilježava Međunarodni Dan starijih osoba pa je i Klub odmah uskočio sa svojim programom. Goranka Vuić iz Udruge starijim osobama kaže da su organizirali ples u Hrvatskom domu u Petrinji. Skoro 150 ljudi se “raspametilo” uz dobru glazbu i atmosferu.

Nisu htjeli jednostavno ići kući. Toliko im je ta zabava značila u životu. Ponovo su se osjećali mladi i poletni. Jednostavno nakon te plesne čarolije su svi htjeli još i još. Tako je reagirao i Grad Petrinja i nazvala je Ana Aleksić Pezelj, pročelnica upravnog odjela za društvene djelatnosti Grada Petrinje i predložila da naprave financijsku projekciju za gradski proračun da bi se u suradnji Kluba umirovljenika, Hrvatskog doma i Grada Petrinje i dalje održavale ovakve zabave.

Sve ovo čovjeku koji nije i nema veze s tom pričom zvuči kao iz stihova pjesme Dijete u vremenu, grupe Let3 – Dođi da ostarimo zajedno. Okupljeni u tom kontejneru za vrijeme razgovora o ovoj priči su se samo pogledali i rekli na to – sjajan naslov priče. I tako i bi.

Miroslav Šantek

**TEKST JE OBJAVLJEN UZ FINACIJSKU POTPORU AGENCIJE ZA ELEKTRONIČKE
MEDIJE IZ PROGRAMA ZA POTICANJE NOVINARSKÉ IZVRSNOSTI**